

DYLACYJA (63) sb f

di- (47), dy- (16); -c- (54), -t- (9).

Pierwsze a jasne, końcowe pochylone.

sg N dylacyjã (23); -ã (20), -(a) (3). ◇ G dylacyjéj (11); -éj (8), -(e)j (3). ◇ A dylacyją (9) [w tym: -am (1)]. ◇ I dylacyją (1). ◇ L dylacyjéj (1). ◇ pl N dylacyje (5) [w tym: ę (3)]. ◇ G dylacyj (5). ◇ A dylacyje (5) [w tym: -ę (4)]. ◇ L dylacyjach (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

praw. Odroczenie, odłożenie wyznaczonego terminu (sądowego); dilatio JanStat; prorogatio Modrz [dilatio est temporis in causa prorogatio – odłożenie BartBydż; – odwłoka, odkładanie Mącz 123b; odwłoka, odwołanie; su- blewacyja – dilatio Cn] (63) : wtakovey mierze ma takovei dilacyey vycz ieden raz na przyfle roki [semel ad futuros terminos beneficio dilationis uti debet JanStat 440] Ktorego doffycz vczynienia a quitu będzie povinien dowiefcz ComCrac 22 [przekład tego samego tekstu: SarnStat 698]; (did) Kupiec prófzy Dylaczyey. (-) [...] Zetrwayże yefzce fłaki mało [...] Przewlec czału aby rokiem RejKup e8; Wyłtęp Xiąże już czy prozno Sukacz tych dilacij pozno Mułyś tu de Principalj Boć ten fędzia fspatnie palj RejKup Aav, aa7; Diar 93; Dylácie podług zwyczáiu Miáfthá Krákov. GroicPorz 13 marg, f3 marg, f3v marg, f4; Niechayże fie iedno vkaże żydek z miáf fzáfránu álbo s kilkiem par czyrwonych złotych vyrzyfz álic wnet druga ftroná co z gołemi rękómá przyfzłá będzie miáfá pewná diláciá RejZwierc 55; Nuż gdy vłfyfzy ieden iz gdzie v práwá drugiego woáfia/ chociay go nie máfz o wnet fie ozowie/ o wnefh o diláciá prófi/ wnet prokuratorow biegáiąc fzuka/ rok piŕze RejZwierc 90v; Prává o poftępkách y dowodziech práwnych: o dyláciách/ y dniach práwu należących. Maią też być Prává fpiáfáne o odwłokách práwnych/ o poftępkách y dowodziech fádowych ModrzBaz 84; GórnRozm H4, H4 marg; ActReg 18; Abowiém w tákowym przypadku/ raz dobrodzieyftwá dyláciiey do przyfzlych rokov vžyc ma SarnStat 698; A Wfzakoż y ftroná pozywáiąca pokázuiąc dowody/ może mieć diláciá [actores in faciendis documentis habere dilationem JanStat 668]. SarnStat 765; [chcemy] żeby fie zábieżało przerzeczoným krzywoprzyfiéftwóm/ á niefłufzné dilácię były zepfowáne [dilationes amputentur JanStat 480] SarnStat 769, 152, 327, 464, 568, 768 (24); prosiel o dilatiam aby mv Piotr Pek thego długv poczekał do S. Bartłomieia ZapKóscier 1597/ 78v.

dylacyja dla czego (2): Tám ma mieyfce dilatia do dwu Niedziel dla choroby/ gdzie vftáwicznie idá fady/ bo o niedziel dwie/ ábo trzy/ mála to zwłoká GórnRozm H4; ci [kupcy] będą mieć diláciá dla zbywánia towárów SarnStat 1233.

dylacyja ku czemu (2): EVICTOR ma bydfz w rodzáiu równy, y ku zapláćie y dosyc vczyniéniu podobny: A dylácia ku poftáwieniu iego ma bydfz pozwolona SarnStat 581.

dylacyja na co, na kogo (11): dilatia na porade abo rozmowę. ComCrac 22 marg; Dilácia ná zmwę. GroicPorz f3 marg, f3 marg; Stroná pozywáiąca może mieć diláciá na munimentá. SarnStat 765; Na fideiufforá, na świádki, na poftáwienié Woźnégo, też Diláciá biorá SarnStat 772, 591, 636, 765, 862, 1284, 1285.

W połączeniu szeregowym (1): Stára pieśn Exceptie/ gwary/ dilácie: Noua emergentia: y áppellácie. Tymi dlužnik nárabia/ poko mu ich ftawa KlonWor 73.

W charakterystycznych połączeniach: dylacją brać, czynić (2), da(wa)ć (4), mieć (4), (do-)pozwalać (2); dylacyej prosić (2), użyzyć, uży(wa)ć (2); dylacja (nie)ma być da(wa)na (4), dopuszczona (2), pozwalana (a. pozwolona) (4); dylacja niepotrzebna, niesłuszna.

Fraza: »dylacja idzie, nie ma iść [komu]« (1 : 3): w czym wżytkim dilácią ná ewiktórá isdz niéma kreditorowi: ále mu cále práwo z ewiktórem o obronę zoftáwác będzie. *SarnStat* 591 [*idem* 636]; Dilácia temu idzie, kto bierze ná kwit *SarnStat* 698, 636, 1149.

Wyrażenie: »dylacje sądowe« (2): Wiele łzkod przychodzi z owych dyláciy łądowych zwykłych [*ex prorogationibus iudicialibus*]. *ModrzBaz* 92v; bez pozwu/ *tanquam in termino peremptorio*, bez wżelákich diláciy łądowych/ *my cum ordinibus* łąd vczyniémy *SarnStat* 443.

Szeregi: »ekscepcyje i dylacje« [szyk 1 : 1] (2): á tákowy mężoboycá będąc pozwány/ będzie powinien na piérwższym roku/ iáko na záwitym łtánąc y odpowiedác/ okrom wżelákiéy exceptiiéy y dilátiiéy. *SarnStat* 1172, 58.

»ani dylacyj a ani odkład« (1): ani zadney dilacyey ani odkładv niebędzie mógl miecz zadnego, iedno telko gdzieby przed łądem vkazal y powiedzial quit i dołfycz vczynienie za tęń dlug *ComCrac* 22.

»[nie] dylacja ani prokrastynacja« (1): żadnéy diláciiéy dlužnik/ ani prokrástináciiéy do iutrowánia mieć nie będzie [*neque ulla dilationem atque procrastinationem debitor habet JanStat* 440] *SarnStat* 698 [Przekład tego samego tekstu *ComCrac* 22 cf »ani dylacja ani odkład«].

Synonimy: dojutrowanie, odkład, odkładanie, odłożenie, odwłoka, prokrastynacja, przewłoka, zwłoka.